

vending imod dem, at man berøved faaer flere Commanderende, vil det ved en nærmere Betragtning ogsaa findes, at dette berøver paa en Misforstaaelse, idet der, hvor en saadan Bestillingsmand møder ved en Ildbrand, netop kun bliver een Commanderende, indtil en af de ovennævnte Embedsmænd kommer tilstede, istedetfor, som nu ikke sjældent er Tilfældet, en halv Snees eller flere commanderende Brandfogder, hvilket, som Erfaringen viser, kun giver Anledning til Forvirring og Uorden. Naar det ogsaa er blevet gjort gjældende, at Brandinspecteuren ofte vil komme for seent til Ildbranden og i dette Tilfælde ikke stifte nogen Nytte, maa det erindres, at der ved Forslaget ikke har været tænkt paa, at der skulde ansættes Brandinspecteurer i udstrakte og kun tyndt befolkede Distrikter, thi der vilde de vistnok ikke være til nogen Nytte, men kun hvor to, tre eller fire Sogne paa et mindre Fladerum indbefatte en stor Folkemængde, og hvor de maae forudsættes at kunne være ved Ilden ligesaa tidlig som det fra Omegnen tilkaldte Mandskab og tidligere end enten Branddirecteuren eller Politimesteren. At det, saaledes opfattet, skulde være vanskeligt at finde kvalificerede Personer til disse Poster, maa ogsaa betvivles, og bemærkes i denne Henseende, at det under den ovennævnte Sag i 1840 iblandt Andet var foreslaaet at dele Svendborg Amt, der bestaaer af 4 Herreder med 75 Sogne, i 18 Distrikter, og at der til Bestikkelse af Brandcommandeurer i disse var indstillet 80 Personer, blandt hvilke man kunde vælge. Ministeriet har derfor troet atter at burde bringe den ommeldte Bestemmelse om Ansættelsen af Brand-

inspecteurer i Forslag, idet man kun endnu skal gjøre opmærksom paa, at den, som en Følge af det Ovenstaaende, naturligtvis kun er aldeles facultativ.

ad §§ 45—48.

Disse Paragrafer svare i det Væsentlige til §§ 53—54 og 56 i det af Landstinget tidligere vedtagne Udkast.

Cap. VI.

Om Brandsagerss Behandling.

Forskrifterne i dette Kapitel svare til de om samme Gjenstand af Landstinget tidligere vedtagne Bestemmelser i Udkastets §§ 57—61 med den Forandring, at man efter Indstilling af det oftnævnte Udvalg her har ubeladt, hvad der paahviler Branddirecteuren med Hensyn til at søge Oplysning om Aarsagen til Ildens Opkomst, og at man af de oven ad §§ 29 og 37 nævnte Hensyn har anseet det nødvendigt i § 50 udtrykkelig at fastsætte, at alle Bøder, der falde efter denne Lov, skulde anvendes til Belønninger for duelige og virksomme Brandfogder eller det ved Sprøiternes fast ansatte Mandskab, eller Andre, som under Ildbrand have udviist særdeles Næsthed og Nidkærhed, i Lighed med hvad der er bestemt i de for Kjøbstæderne givne Brandreglementer med Hensyn til lignende Bøder.